

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.205/2016/4.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Grád és Regász Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Regász Mária ügyvéd)

Az alperes:

Kecskeméti Törvényszék

Az alperes képviselője:

Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya (ügyintéző: dr. Sári Péterné)

A per tárgya:

személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.238/2015/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 6.P.21.105/2014/16.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes azzal, hogy a felperessel szemben alkalmazott kényszerintézkedés felülvizsgálatát másfél hónap késedelemmel végezte el, megsértette a felperes emberi méltóságát, személyes szabadságát és magánélethez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forintot.

A peres felek maguk viselik az első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségüket.

A le nem rótt 154.000 (százötvennégyezer) forint kereseti-, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetékből a felperes 77.000 (hetvenhétezer) forintot köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni, míg a fennmaradó 77.000 (hetvenhétezer) forint eljárási illetéket az állam viseli.

Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Kiskunhalasi Városi Bíróság 2012. június 7-én jogerőre emelkedett 6.Bny.95/2012/2. számú végzésével a felperes ellen folyó büntetőeljárásban az elsőfokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, de legfeljebb 2012. július 7. napjáig elrendelte a felperes előzetes letartóztatását. 2012. július 3-án kelt 6.Bny.112/2012/2. számú végzésével az előzetes letartóztatást az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, de legfeljebb 2012. október 7. napjáig meghosszabbította. A Kecskeméti Törvényszék 5.Bnyf.370/2012/2. számú, 2012. július 11-én kelt végzésével helybenhagyta az elsőfokú határozatot. A Kiskunhalasi Városi Bíróság 2012. október 4-i végzésével a felperes előzetes letartóztatását az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig fenntartotta, a Kecskeméti Törvényszék 2012. október 31-én kelt 3.Bkf.563/2012/2. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú határozatot. A Kiskunhalasi Járásbíróság 2013. október 1-jén kelt 7.B.424/2012/56-II. számú végzésével megszüntette a felperes előzetes letartóztatását és vele szemben házi őrizetet rendelt el az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig. A felperes nem élet jogorvoslati kérelemmel a végzés ellen. A Kecskeméti Törvényszék 2013. november 15-én kelt 3.Bel.654/2013/2. számú végzésével a felperes házi őrizetét fenntartotta azzal, hogy a vádirat benyújtása után fenntartott előzetes letartóztatás, illetve annak megszüntetése után elrendelt házi őrizet együttes tartama 2013. október 4-én haladta meg az egy évet, ezért a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 138. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, Be. 132. § (2) bekezdés II. fordulata alapján felülvizsgálta a kényszerintézkedés indokoltságát, amelynek során megállapította, hogy a házi őrizet fenntartásának okai továbbra is fennállnak. A határozat jogorvoslati kérelem hiányában november 29-én jogerőre emelkedett. A Kiskunhalasi Járásbíróság 2014. február 28-án kelt 7.B.424/2012/70. sorszámú végzésével a 2013. október 1-jén elrendelt házi őrizetet a felperes mozgását nyomon követő technikai eszközzel történő ellenőrzés mellett rendelte végrehajtani. A végzés 2014. március 12-én jogerőre emelkedett. A Kecskeméti Törvényszék 2014. június 20-án kelt 1.Bel.353/2014/3. számú végzésével a felperes házi őrizetét továbbra is fenntartotta.
- [2] A Kiskunhalasi Járásbíróság 2014. június 27-én kelt 7.B.424/2012/105. számú ítéletével megállapította a felperes bűnösségét folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében, folytatólagosan elkövetett testi sértés büntetében, valamint személyi szabadság megsértésének büntetében, ezért halmazati büntetésül 7 év 6 hónap letöltendő szabadságvesztésre ítélte. A járásbíróság ezzel egyidejűleg 105-II. számú végzésével a felperes előzetes letartóztatását a másodfokú eljárás befejezéséig, de legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig elrendelte. A Kecskeméti Törvényszék 2014. december 4-én 2.Bf.387/2014/20. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette személyi szabadságát, családhoz való jogát, emberi méltóságát azzal, hogy nem tartotta be a vele szemben alkalmazott kényszerintézkedés törvényi felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat. A jogsértés miatt az alperes további jogsértéstől való eltiltását, valamint arra kötelezését kérte, hogy személyesen, levélben kérjen tőle bocsánatot. Emellett 500.000 forint sérelemdíj megfizetésében kérte marasztalni az alperest.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy a Be. nem határozza meg, hogy a 6 hónap elteltét követően pontosan mikor esedékes az újabb felülvizsgálat, a másfél hónapos késés pedig nem eredményezhette a felperes személyiségi jogainak megsértését. Miután a Kiskunhalasi Járásbíróság jogerős végzésével elutasította a felperes házi őrizet megszüntetésére irányuló kérelmét, a felperesnek azzal kellett számolnia, hogy a kényszerintézkedés az elsőfokú ítélet meghozataláig tart és addig kell viselnie a nyomkövető eszközt. Az elsőfokú bíróság ügyészi indítvány nélkül a házi őrizetet és a nyomkövető eszköz alkalmazásának a megszüntetését nem rendelhette volna el.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és a felperest terhelő elsőfokú eljárási illeték összegét 30.000 forintra leszállította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 forint másodfokú eljárási költséget és az államnak külön felhívásra 40.000 forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket. Az ítélet tábla elsőként azt fejtette ki, hogy a felperes olyan kereseti kérelmet korábban nem terjesztett elő, amely az eljárás ésszerű határidőn belüli befejezéséhez fűződő jogának megsértését állította volna, ezért a fellebbezésében előterjesztett kérelme tárgyi kereset kiterjesztésnek minősül, így az érdemben nem volt vizsgálható, mivel nem tartozik a Pp. 146. § (5) bekezdésében rögzített kivételek közé. Rámutatott az ítélet tábla, hogy azt kellett megítélni a felperes által hivatkozott személyiségi jogsértések elbírálása során, hogy a büntetőbíróság megtartotta-e a Be. irányadó rendelkezéseit a házi őrizet felülvizsgálata során. A Be. 138. § (1) bekezdése és (3) bekezdése alapján kifejtette, hogy a házi őrizet is irányadó az előzetes letartóztatásnál rögzített eljárási szakok szerinti rendelkezési kötelezettségek, de az egyes eljárási szakokon belüli konkrét határidők is. Lényeges elemként kiemelte, hogy a házi őrizet elrendelését követően a büntetőbíróság jogszerűen rendelkezett a mozgását nyomon követő, technikai eszközzel történő rendőrségi ellenőrzéséről. Ez kötelezettsége is volt, mert a felperest az ügyészség személy elleni erőszakos bűncselekményekkel vádolta és az eszköz alkalmazásának technikai feltételei is biztosíthatók voltak. A perbeli jogvita szempontjából az érdemi kérdés a felülvizsgálatra vonatkozó szabályok megtartása volt. A Be. 132. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapította, hogy e rendelkezésekből nem következik az, hogy az előzetes letartóztatás megszűnne, ha a felülvizsgálat határideje annak megejtése nélkül telik el. Az elrendelő határozat az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, illetve a másod- vagy harmadfokú eljárás befejezéséig rendelkezett és nem meghatározott napig, mint a vádirat benyújtása előtt. A Be. 132. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati rendszer rendeltetése, hogy a bíróság meghatározott és lehetőleg azonos időközönként hivatalból vizsgálja felül kötelező jelleggel az előzetes letartóztatását indokoltságát. Ez a felülvizsgálati kötelezettség akkor is fennáll, ha indítványt az előzetes letartóztatással kapcsolatban az arra jogosultak nem terjesztenek elő. A felülvizsgálat egyértelműen 6 havonta esedékes, mivel azt a törvény minden esetben az előzetes letartóztatás vádirat benyújtása utáni elrendeléséhez vagy fenntartásához rendeli. (EBH 2003.933.) A jogszabály további időhatárt nem rögzít, így az újabb felülvizsgálat esedékességének napja az előző felülvizsgálat törvény szerint esedékessé vált napjától számítandó. A törvényi szövegből azonban nem következik, hogy pontosan a 6 hónap eltelte napján lenne köteles a bíróság az esedékes felülvizsgálatot végrehajtani. A kötelező, rendszeres felülvizsgálati rendet előíró jogszabálynak lehetőleg érvényt kell szerezni, így ha az elmaradt, mielőbb pótolni kell, kivéve ha időközben esedékessé vált az újabb időszakos felülvizsgálat. Tényként állapította meg az ítélet tábla, hogy a házi őrizet felülvizsgálata 2014. június 20-án késedelmesen történt meg jelen esetben, azonban az eljáró büntetőbíróság késedelmét pótolta és részletesen indokolt végzésében a házi őrizet

fenntartásáról döntött, annak indokait rögzítve. A jogerős végzés kizárja ebben az időszakban kényszerítő eszközzel kapcsolatban megélt sérelmeket, mivel annak indokaiból az is megállapítható, hogy a házi őrizet kötelezően nyomkövető eszközzel való fenntartásának okai változatlanul fennálltak. Ilyen körülmények között az alperes alappal nem hivatkozhat személyiségi jogsérelemre. Utalt arra is, hogy a Kecskeméti Törvényszék 2014. december 4-én kelt ítéletével jogerőre emelkedett a Kecskeméti Járásbíróságnak a házi őrizet fenntartásáról döntő, érintett határozatát követően 7 nappal meghozott elsőfokú ítélete, amely a felperes bűnösségét megállapította. A járásbíróság ezzel egyidejűleg elrendelte a felperes előzetes letartóztatását. Az is rögzíthető, hogy a felperesnek a házi őrizet kényelmetlenségeit az elmaradt felülvizsgálattól kezdődően már viszonylag rövid időszakban kellett elviselnie, mivel az előzetes fogvatartás foganatosítása céljából BV-intézetbe vonult. Mindezek alapján a felperes személyiségi jogai nem sérültek, a sérelmesnek tartott technikai eszközviselés fenntartása nem volt önkényes, indokolatlan vagy szükségtelen. A házi őrizet fenntartásával, majd a felperes elítélésével kapcsolatos büntetőbíróági döntések a felülvizsgálat késedelmes időszakára is jogszerűvé tették a házi őrizetet, a nyomkövető eszköz melletti ellenőrzéssel, így a jogellenesség kizárt. Ezért az ítéletábra megítélése szerint a kért szankciók alkalmazásának nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára kötelezését kérte.
- [8] Jogi érvelése szerint az ügyben eljáró bíróságok megsértették a Be. 132. § (1) bekezdés b) pontját azzal, hogy a legalább 6 havi felülvizsgálati határidőre vonatkozó jogszabályt a jogszabályszóveggel ellentétesen értelmezték. Megsértették a Pp. 2. § (1) bekezdés második fordulát azzal, hogy a pert tisztességtelenül folytatták le, mivel a jogszabályt a szövegével ellentétesen értelmezték. A Bszi. 2. § (2) bekezdését sértették meg azzal, hogy nem biztosították a jogszabályok érvényesülését, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 4. § (1) bekezdés második mondatát azzal, hogy jogszerűnek ítélték meg azt, hogy bírósági határozat nélkül fenntartott személy szabadságát korlátozó intézkedést jogszerűnek minősítették, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: EJE) 5. cikk 1. pont c) alpontját azzal, hogy késedelmes felülvizsgálati bírósági határozat nélkül állt személyi szabadságot korlátozó intézkedés alatt.
- [9] A felperes hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJE) gyakorlatára, így a Bouamar v. Belgium ügyre, a Sarban v. Moldova ügyre, a M.B. v. Switzerland ügyre, a Sanchez-Reisse v. Switzerland ügyekre. Hivatkozott arra, hogy az eljárás tisztességét értelemszerűen veszélyezteti, ha az eljáró hatóság az ügy kimenetelének eredményében közvetlenül érdekelt. Sérelmezte, hogy az ügyben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a felülvizsgálati határidők jelentős mulasztását, ezt nem értékelték jogellenességgként, nem biztosították a jogszabályok érvényesülését, figyelmen kívül hagyták azt a körülményt, hogy a házi őrizetet másfél hónapig úgy tartották fenn, hogy erre bírósági döntés nem volt.
- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.
- [12] A felperes keresetében az alperes másfél hónapos mulasztására alapította személyiségi jogai megsértésének megállapítása iránti keresetét. Sérelmezte, hogy 2014. április 4. és június 20. között anélkül volt házi őrizetben és kellett elviselnie a nyomkövetőt, hogy erről bírósági döntés született volna. Az iratok alapján megállapítható, hogy a Kiskunhalasi Járásbíróság 2012. október 4-én meghozott határozatával fenntartotta a felperes előzetes letartóztatását, majd 2013. október 1-jén megszüntette az előzetes letartóztatást és elrendelte a felperes házi őrizetét, nyomkövető technikai eszközzel történő ellenőrzés mellett. Mivel az előzetes letartóztatás és a házi őrizet időtartama meghaladta az egy évet, a kényszerintézkedés felülvizsgálata során eljáró Kecskeméti Törvényszék 2013. november 15-én kelt végzésével továbbra is fenntartotta a házi őrizetet. Ezt követően a Kecskeméti Törvényszék 2014. június 20-án hozta meg újabb határozatát, amellyel fenntartotta a felperes házi őrizetét. Az alperes az eljárás során nem vitatta, hogy valóban hat hónapot meghaladóan történt meg a felülvizsgálat.
- A Ptk. 2:42.§ (2) bekezdése alapján az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43.§-a szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen - mások mellett - a személyes szabadság és a magánélet megsértése.
- Az EJEE szabadsághoz és biztonsághoz való jogról szóló 5. Cikke 1. pontja értelmében mindenkinek joga van a szabadságra és a személyi biztonságra. Szabadságától senkit sem lehet megfosztani, kivéve az alábbi esetekben és a törvényben meghatározott eljárás útján:
- a) törvényes őrizetben tartás az illetékes bíróság által történt elítélést követően;
 - b) olyan személy törvényes letartóztatása vagy őrizetbe vétele, aki nem tesz eleget a bíróság törvényes rendelkezésének, illetőleg a törvény által megállapított kötelezettség teljesítésének biztosítása céljából történő letartóztatás vagy őrizetbe vétel;
 - c) törvényes letartóztatás vagy őrizetbe vétel abból a célból, hogy e bűncselekmény elkövetése alapos gyanúja miatt az illetékes hatóság elé állítsák vagy amikor ésszerű oknál fogva szükséges, hogy megakadályozzák bűncselekmény elkövetésében vagy annak elkövetése után a szökésben;
 - d) a kiskorú őrizetbe vétele törvényes rendelkezés alapján nevelési felügyelet céljából vagy törvényes őrizetben tartása az illetékes hatóság elé állítás céljából;
- A felperes felülvizsgálati kérelmében a Be.132.§ (1) bekezdés b) pontja megsértését állította. Eszerint a másodfokú bíróság az előzetes letartóztatás indokoltságát felülvizsgálja, ha a vádirat benyújtása után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás tartama az 1 évet meghaladja. A (2) bekezdés alapján a vádirat benyújtása után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás indokoltságát az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott határidőt követően a másodfokú bíróság, ha az eljárás a harmadfokú bíróság előtt folyik, a harmadfokú bíróság legalább hat havonta felülvizsgálja. E jogszabályi rendelkezés célja, hogy a vádirat benyújtását követően az előzetes letartóztatás indokoltságát a bíróság hat havonta bírálja felül, a felülvizsgálat ugyanis nyilvánvalóan a kényszerintézkedés tényleges foganatosításának időszakos kontrollja. A Kúria BH2014.139. számú eseti döntésében is hangsúlyozta: a Be. 132. §-ának (1) és (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati rendszer rendeltetése, hogy a bíróság meghatározott és azonos tartamú időközönként hivatalból köteles az előzetes letartóztatás indokoltságát felülvizsgálni. A határozat visszautalt az EBH2003.933. számú elvi döntésre, amelyből kitűnően a felülvizsgálat egyértelműen hathavonta esedékes, mivel azt a törvény minden esetben az előzetes letartóztatás vádirat benyújtása utáni elrendeléséhez vagy fenntartásához rendeli. Tehát a tényleges elrendelés vagy fenntartás napjától számítandó a felülvizsgálati határidő, vagyis nem a meghozott határozat jogerőre emelkedésének

napjától. Emellett az eseti döntés kiemelte: a szigorú felülvizsgálati rendet meghatározó törvényi parancsnak feltétlenül érvényt kell szerezni, és attól eltérésre lehetőség nincs. Amennyiben a felülvizsgálat törvénytörő módon elmaradt, azt mielőbb pótolni kell.

- [13] Mindezek alapján megállapítható, hogy a kényszerintézkedés felülvizsgálatára vonatkozó Be. szabályozás a személyes szabadság jogellenes korlátozása elleni erőteljes garanciális eszköz. A szabályozás szövege nem lehetőségként, hanem kötelező erővel, hivatalból írja elő az intézkedés 6 havi felülvizsgálatát. Nem állítható tehát alappal, hogy a jogszabály nem konkrétan határozza meg az ismételt vizsgálatot.
- [14] Az a körülmény, hogy a kényszerintézkedést elrendelő, illetve azt fenntartó határozat az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, illetve a másod- vagy harmadfokú eljárás befejezéséig rendelkezett a felperes személyes szabadságának elvonásáról, nem mentesíti a határidő elmulasztása alól az alperest, mivel a felperes a jogszabály kötelező előírása ellenére másfél hónapig bírói határozat nélkül volt házi őrizetben. A kényszerintézkedés felülvizsgálatának az a funkciója, hogy meghatározott időközönként, kötelező jelleggel történjen meg az előzetes letartóztatás, illetve házi őrizet elrendelése megalapozottságának, feltételei fennállásának ismételt vizsgálata. A büntetőjog - egyebek mellett - ezzel a szabályozással akadályozza meg a személyes szabadság jogellenes korlátozását. Ennek az alperes határidőben nem tett eleget, amivel megvalósította a felperes személyiségi jogai megsértését.
- [15] A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében akit személyhez fűződő jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását.
- [16] A fentiekben kifejtettek alapján a Kúria megállapította, hogy az alperes a felülvizsgálat 6 hónapos határidejének elmulasztásával megsértette a felperes személyes szabadságát, ami egyben emberi méltóságát és magánélethez fűződő személyiségi jogát is sérti.
- [17] A felperes keresetében kérte az alperes további jogsértéstől eltiltását és elégtétel adásra kötelezését. A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés b) és c) pontjának alkalmazása azonban az eset körülményeihez képest követelhető. Az eltiltás jogkövetkezményének alkalmazása nem volt indokolt, mert a jogsértésre egyszeri alkalommal került sor, a felperes jogerős elítélése okán annak ismétlődése fel sem merülhet. A Kúria az eset körülményeire tekintettel a jogsértés megállapítását megfelelő erkölcsi elégtételnek ítélte, ezen túlmenően szükségtelen az alperes elégtételadásra kötelezése.
- [18] A Ptk.2:52.§ (1) bekezdése rendelkezése értelmében akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés alapján a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg. A Kúria a fentiekre figyelemmel a felperes sérelemdíj iránti igényét részben ítélte megalapozottnak a következők miatt.
- A személyes szabadság joga az egyik legfontosabb személyiségi jog. Adott körülmények között a személyes szabadság megsértése miatt nem volt mellőzhető a sérelemdíj megítélése. Ugyanakkor a felperest ért nem vagyoni sérelmet kompenzáló sérelemdíj összegének megállapításánál figyelembe vette, hogy rövid időtartamú intézkedési késedelemről volt szó, a késedelmet követően meghozott másodfokú határozat szerint a házi őrizet fenntartásának indokai változatlanul fennálltak a felperessel szemben, továbbá 2014. december 4-én a jogerős büntető ítélet megállapította a felperes bűnösségét folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében, folytatólagosan elkövetett testi sértés büntetében, valamint személyi szabadság megsértésének büntetében és ezért

öt halmazati büntetésül 7 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, ezzel egyidejűleg elrendelve előzetes letartóztatását. Emellett a felperes a késedelemből eredő sérelemként arra hivatkozott, hogy nem tudott eljárni otthonról, nem volt lehetősége munkát vállalni, nem tudta tartani a kapcsolatot barátaival, illetve autós ügyességi versenyeken nem vehetett részt, valamint a nyomkövető viselése kényelmetlen volt.

E szempontok mérlegelésével a Kúria a felperest megillető sérelemdíj összegét 50.000 forintban határozta meg, az eset összes körülményére figyelemmel magasabb összegű sérelemdíjat nem tartott indokoltnak. A késedelem rövid időtartama, az ismétlődés hiánya és a felperes által előadott hátrányok azt nem alapozták meg.

- [19] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, megállapította a felperes emberi méltósága, személyes szabadsága és magánélethez való joga megsértését és az alperest 50.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [20] Ptk. 2:42., 2:43., 2:51.§, Be. 132. § (1) bekezdés b) pont, 1993. évi XXXI. törvény 5. cikk 1. pont c) alpont

Záró rész

- [21] A fentiek alapján a Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdésének megfelelően úgy rendelkezett, hogy a peres felek maguk viselik első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségeiket.
- [22] A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és 14.§-a szerint határozott a le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetéséről.
- [23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) és (2) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. június 15.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

AM

A kiadmány hitelül:

tisztviselő